

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Ierni 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 11 August st. v.

(=) Dându-și seamă de ne mai pomenite persecuțiuni din timpul din urmă ale presei românești, omul necunosător al împregiurărilor ușor ar pute crede, că-și are cuvintele sale guvernul, când persecută numai această presă. Cu alte cuvinte ușor s'ar pute presupune, că Românii stau singuri și izolați cu pretenșiunile lor, care transpiră în diarele persecutate, că ei fac o nenorocită excepție între popoarele Ungariei și că guvernului nu-i rămâne alta, decât a lovi în ei cu toată asprimea. Ear' aceasta de dragul bunei păci și pentru-că într'alt chip nu este cu putință a-i aduce la reson.

Nimic mai neadevărat decât aceste.

Am reprodus ieri un articol din sârbescul „Branik“, ear' astăzi dăm la alt loc un articol din sâsescul „Kronstädter Zeitung“. Din acestia cine voește poate vedea, că mulți, foarte mulți oameni din Ungaria sunt de o părere cu Românii, sunt adevărați nemaghiarii, care mai țin la naționalitatea lor, ear' dacă este cineva izolat sub stăpânirea de astăzi, acela este numai poporul maghiar între popoarele țerii.

Ca și Românii, simțesc și Sârbi, și Sașii, și Slovaci și toți ceilalți nemaghiari, greutatea nenorocitei politice, sub care suferim și al cărei diabolic scop este răpirea naționalității tuturor ce nu fac parte din rasa privilegiată.

Adevărat, că acest scop, precăt este de nedrept și de strigator la cer, pe atât este de nerealisabil. Foarte bine dăce și din inimă ne grăesc confratele sârbesc că eforturile de 23 de ani în direcția maghiarizării n'au produs alt rezultat, decât adâncă nemulțumire a naționalităților. Dar' deși nici una dintr' naționalități nu se teme de maghiarizare, deși cu toții liniștiți ne putem asocia la exclamațiunea colegului dela Neoplanta, că al nostru este viitorul, totuși nedreptate tendenței maghiarizatoare apasă greu asupra tuturor, apasă greu asupra țerii și dă privilegiu opiniei publice a naționalităților să țipe și să protesteze la toate ocaziunile și cu toate mijloacele, pe care guvernul nu le-a putut încă suprima.

Concetațeni sârbi constată franc și tare, că cestiunea naționalităților există astăzi în Ungaria mai mult ca ori-gicând, deși bărbaii de stat ai Ungariei au luat-o dela ordinea țilei. Organul național-sâsesc,

deși poporul reprezentant de dînsul se află astăzi pe cel mai conciliant teren față cu puternicii țilei, nu hesitează a constata și el, că de mare este nedreptatea ce govinismul maghiar comite față cu presa română. Nu demult nou instalatul episcop slovac Baltik dela Turocz-Szt.-Miklós a constatat publice, că au și Slovaci grele plângeriși gravamine în privința limbii și a autonomiei lor bisericești. Simultan cu aceste dl Dr. Aurel Mureșianu, directorul „Gazetei Transilvaniei“, pus fiind înaintea judecătorilor, în loc de a se apăra pe sine, ține un rezolut discurs, în care apără numai drepturile limbii românești.

Sub asemenea împregiurări ce om cumințe s'ar mai pute da amăgirii, că cestiunea naționalităților nu mai există, decât în capetele „agitatorilor români“? Ce politician adevărat ar mai pute admite, că nemulțumirea cu actuala stare de lucruri se manifestă numai în articoliu cătorva țiaristi români „nepatrioți“, că restul naționalităților, chiar și Românii, este liniștit și mulțumit și că e corectă procedura guvernului față cu cei dintîiu?

Nu o poate crede aceasta nimenia sub soare, nu o poate crede nici chiar însuși guvernul. Ear' dacă oamenii și organele lui cu toate aceste o susțin, cauza nu poate fi, decât sau că voește să amăgească lumea și să-și justifice înaintea ei barbaria, sau că nu voește să recunoască cestiunea naționalităților, fiindcă se teme de ea, precum creștinul evlavios nu amintesc pe uci-gă-l crucea, de care se teme.

Fie una, fie cealaltă, adevărul, în care noi credem și sperăm, este, că atotputernicia sistemului actual, dacă stăpânirea va continua pe căile apucate, tot numai de cestiunea naționalităților își va frânge gîtul, fie astăzi, fie mâine.

Da, căci o politică ce nemulțumesc mai bine de jumătate de cetățeni desconsiderați, o politică basată pe forță, minciună și brutalitate; o politică ce urmărește scopuri neiertate înaintea istoriei, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor: nu poate duce la bun sfîrșit, ori-cât de strălucite s'ar pără succesele ei momentane.

Noi mereu le spunem aceste puternicilor țilei, dar' ei, în loc să ne asculte și să mediteze asupra spuselor noastre, — ne aruncă în pușcărie. Facă-o cu Dumnezeu, dar' tare ne temem, că la urma urmelor ear' ei se

vor căl de ceea-ce au făcut; atunci însă ușor se poate întempla, că a intrat deja fatalul moment *trop tard*, de care vorbesce confratele sârbesc în articolul reprodus în numărul de ieri.

O singură nedumerire s'ar mai pute ivi în necunosătorul raporturilor din statul ungar: Dacă toate naționalitățile sunt nemulțumite cu actuala stare de lucruri; dacă toate sunt gata să lupte și să se expună pentru limba, naționalitatea și drepturile lor: de ce această nemulțumire se manifestează mai ales în presa română, atât de persecutată de guvern? Nu cumva această aruncă o umbră nepatriotică asupra presei și a poporului românesc?

Nici-decum. Românii protestează mai energic și mai cu glas, pentru-că sunt și mai compacti și asuprirea guvernului nu a putut să-și amușcească într-o formă cu celelalte naționalități mai mici și mai slabe. Și tocmai din acest motiv guvernul mai ales pune pond pe opinia publică românească, mai ales se nădușe a înăbuși glasul românesc, pentru-că bine știe, că de aici mai cu efect se accentuează poliglotismul patriei, de aici va fi mai energică și mai neînfrântă opoziția contra politicii de maghiarizare.

Aceasta este toată explicarea. Cu alte cuvinte, în privința accentuării existenței naționalităților, între Români și ceilalți nemaghiari nu există alta, decât deosebire de număr și de cantitate.

În privința numerică și cantitativă Românii sunt cea mai mare pedecă, cea mai mare primejdie a politicii actuale.

Eată de unde potențatele prigoniri ale stăpânilor contra noastră.

Ear' aceasta, în loc de a ne supăra, ne înveselește și ne umple de mândrie. Ori-cât ne-ar urî și ne-ar prigonî puternicii țilei, tocmai prin aceasta sînt siliți să ne recunoască importanța ce avem și să admită, că-i sîntem apriși și serioși adversari.

Înainte deci cu hotărîre și perseveranță și, după D-zeu, vom vedea ce va fi la urmă.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 11 August st. v.

Afacerea matriculelor.

„Budapester Tagblatt“ împărtășește, că țilele aceste a avut loc o conferință între primatele Simor și ministrul-președinte contele Stefan Sza-

páry în afacerea matriculelor botezaților din căsătorii mestecate. După-cum afirmă țiarul din cestiune, cu acest privilegiu s'au fost schimbat declarațiuni, care au mulțumit amândouă părțile. Primatele Simor ar fi accentuat, că aceasta s'a iscat fără nici un motiv și el regretă din inimă diferențele ce s'au ivit. Se dăce, că afacerea se va aplană cu deservire imediat după reîntoarcerea ministrului de culte.

Situația politică în Boemia.

Relativ la încercările de apropiere între Cechii vechi și tineri declară „Hlas Naroda“, că limba oficioasă cehică se poate privi în realitate de un însemnat progres al raporturilor de drept public. Ar merita la toată întemplantarea a se face încercări pentru inițierea unei înțelegeri între ambele partide cehice, căci conducătorii partidului Cechilor vechi de sigur nu vor întrelăsa a se întrepune cu toate puterile și mijloacele pentru un interes național atât de important. „Politik“ scrie despre același obiect: Dacă Cechii vechi caută a se apropia de Cechii tineri, aceasta se întemplă numai în interesul păcii din țeară și pentru-că lor le zace la inimă o înțelegere cu Germanii. Tocmai de aceea țiarul numit nu înțelege, de ce unele țiare, ce stau aproape de guvern își bat joc de o asemenea apropiere. Că-lătoria lui Rieger la Viena a avut numai drept scop, de a asigura succesul acțiunii de transacție prin instituirea limbii oficioase cehice. Nu mai încapă îndoială, că o organizare a puterilor de luptă cehice e indispensabilă, dacă Cechii nu vor să renunțe la întreaga lor influență. Pentru o organizare de partid mai bună pledează și politica mai matură din Moravia.

Sârbia și Austria.

Câteva țiare din Viena au vorbit despre o notă, prin care guvernul sârb declară, că din cauza măsurilor vexatorii luate de Austro-Ungaria contra rîmătorilor sei, Sârbia trebuie să considere tractatul austro-sârb ca nul și neavenit.

„Fremdenblatt“ se dăce autorizat să declare, că o asemenea notă nu există și nu se poate crede, că guvernul sârb ar avă de gînd să adreseze vre-una. Din contră, limbajul ce ține ministrul Sârbiei la Viena în numele guvernului seu este cât se poate de amical. În general, ar fi bine să se țină seamă de interesul ce pot avă în

mijlocul luptelor violente dintre partide în Sârbia unele grupuri sau unele individualități, să repândească nise sciri sgomotoase și de senzație. De aceea, cât timp luptele dintre partide vor fi violente, scirile eșite din isvor sârbesc vor fi puse la îndoială.

„Politische Correspondenz“ se declară tot în această privință autorizată de ministrul Sârbiei la Viena să desmînă o asemenea notă, precum și intențiunea ce ar avă guvernul din Belgrad să adreseze vre-una; asemenea cât despre articoliu violenti publicați de țiarul „Odjek“ contra tractatului de comerț austro-sârb, articoliu ce au făcut o rea impresiune la Viena, „Fremdenblatt“ află din isvor sigur, că ele nu corăspund cu vederile cercurilor guvernamentale din Sârbia.

Visita împăratului german în Rusia.

Se pare, că petrecerea împăratului Wilhelm în Rusia va suferi o scurtare oare-care. După un comunicat al monitorului oficial din Berlin dela 16 l. c. n., împăratul Wilhelm ar avă să se reîntoarcă în Germania la 24 August n. După o telegramă din Narwa însă împăratul se va reîntoarce deja la 23 August și va fi la 29 August deja în Potsdam, unde îl așteaptă împărăteasa și prîntul.

Vorbind despre visita împăratului, „Die Post“ din Berlin scrie: Pentru menținerea păcii există numai o posibilitate: Rusia trebuie să-și retragă trupele dela granițele austriace și germane, atunci vor pute să înceteze și contra-măsurile germane și austriace. Rusia accentuează atât de mult iubirea sa de pace și presa rusească în fiecare zi asigură, că Rusia e cu deservire indiferentă față cu afacerile bulgare; atunci ce voește? Rusia numai atunci poate arăta, că voește pacea în toată serioșitatea, dacă se învoește la o desarmare din amândouă părțile.

„Extrablatt“ primesce din Londra scirea, că împăratul Germaniei se încearcă a rezolva cestiunea bulgară prin aceea, că propune alegerea prîntului Waldemar din Danemarca de principe al Bulgariei și extinderea teritorului grecesc.

Afacerea episcopilor bulgari din Macedonia.

„Pol. Corr.“ primesce din Atena următoarea împărtășire: Dumineca viitoare va avă loc aici un meeting în afacerea numirii de episcopi bulgari în

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Victima veacului.

— Novellă. —

Dedicată fiicei mele

Eugenia Olga Morarin.

De

Constantin de Stamati-Ciurea.

(Din volumul: „Tre surveniri“ al autorului, asupra căruia atragem din nou atențiunea publicului nostru.)

Este știut, că în timpul nostru calea ferată confine toate îndemânările călătorului. Locomotiva trece prin spațiu cu o puternică repediciune și nici viforul, nici arșița, nici frigul nu pot întreprinde cursul ei. Ea luptă cu elementele turburate și trece pe acolo, pe unde odinioară numai aripa pasării putea străbate. Ea străbate munții, sare peste prăpastii și ca săgeata zboară prin pustiurile de nășip. Vaporii sînt astăzi aripa geniului omenesc, ei îl duc pe om acolo, unde îl duce gândul și-l îndeamnă înimă. Însă precum nimic în lume nu este perfect, tot astfel și acest mod de călătorie are oareșicare neajunsuri. Așa gândiam eu, supărat pe portierul unui hotel din Moscova, care cu obrăznicie bătea cu vehemență în ușa odăii ce ocupam, strigându-mi cu voce-ăi de taur să mă scol și să grăbesc a pleca, pentru a nu întârzi trenul de noapte. Nu avui ce mă face, mă scolai cu părere de rău din patul, în care adormisem, îmi luai bagajul și plecai la gară, ear' după vre-o câteva minute mă aflam într'un jilț din clasa antîiu.

Noaptea era întunecoasă și furtuna vijia în aer, cu toate aceste signalul fu dat,

șuieratul aburului pătrunsesse mugetul uragunului, roatele scărșnind pe osie se mișcă și trenul porni.

Vuietul monoton al mașinii și legănatul regulat al vagonului îmi provocară cărăși somnului întrerupt și preste scurt am adormit. Când deodată mă simții clătinat de umăr, deschidînd ochii, văd pe conductorul, care sta dinaintea mea, așteptînd să-i dau biletul, pe care, apăsînd cu un cleșcișor, făcîu semnul convenit, și întorcîndu-mi-l, se adresă tot cu aceeași cerere și cătră pasagerul ce ședea lîngă mine învîltit într'un pled.

Acesta, scoțînd din buzunar un portofel, căută mult timp în el biletul răitacit printre hărți și epistole. În sfîrșit găsiindu-l, îl imănău conductorului, care, făcîndu-i același semn, s'a întors, eșînd pe ușa vagonului megies. Călătorul voia să pună biletul înăpoi în portofel, dar' cu o mișcare neîndemănată scăpă portofelul din mână, împrăștiînd pe jos toate hărțile și epistolele ce conținea. Cu grăbire adună el toate hărțile împrăsciate, și punîndu-le în portofel, l'a pus ear' în buzunar. Apoi învîltindu-se în pled, se aședă în jilț, și nu mult după aceea o mică horăitură dovedia, că a adormit.

Din ce cauză nu știu, dar' această mică întemplantăre mi-a depărtat somnul și spre a mă distinge din monotonia ce mă încungia, am scos din buzunar o țigară, și aprișîndu-mă, am aruncat chibritul jos. Chibritul însă, fiind bine stîns, continuă a arde sub jilțul pasagerului de vis-ă-vis. Tocmai mă plecai să-l stîng, când la lumina sa zării o epistolă sigilată ce se afla sub jilțul lui și care, cum se vede, picase din portofelul vis-ă-vis-ului

meu. Ridicînd epistola fără să vreau, am citit adresa ce era în limba franceză: „A Madame la comtesse Elisabeth Tavrîdoa à Moscou“. Rămăsei uimit în fața unui cas așa de neașteptat, epistola era adresată unei persoane atât de bine cunoscută mie.

Contesa Tavrîdov, văduvă bogată, femeie de o frumseță încântătoare și de o înaltă educație, posedă o mare proprietate în guvernamentul Kursk, unde cu doi ani înainte petrecusem o vară întreagă în grandiosul ei castel, primit cu multă ospitalitate și grații de castelană. Șederea mea acolo îmi lăsase cele mai plăcute surveniri, reînnoite acum prin citirea adresei de pe epistolă. Dar' cine să fie acest călător necunoscut? Îmi făceam eu întrebarea: De unde vine el și unde se duce? Această chestie hotărîi numai decăt să-mi o lămuresc și cu ardoare doriaam a avă o explicațiune cu el. Dar' fiindcă dormia, nu mă puteam hotărî să-l trezesc din somn. În același timp mă îngrijam, ca nu cumva să se coboare în grabă la stațiunea viitoare și astfel să n'am timp a-l vorbi. Gîndînd, că aceasta s'ar pute ușor întempla, îmi veni curajul să-l trezesc, mai ales că aveam în mână un motiv destul de serios pentru a-mi scusa nedelicateta, și negîndîndu-mă mult îl strigai:

— Domnule!...

Fiind el înscufundat în somn, nu-mi răspunde nimic.

— Domnule! am adaus eu și mai tare, clătîndu-l cu palme de umăr.

Necunosătorul s'a trezit deodată, tresărînd și întorcîndu-și față îmi învîltit în pled cătră mine, îmi dăce cu asprime:

— Ce vrei?

— Mă iartă, dle, că am îndrăsnit a Vă trezi, dar' credeam a Vă face un serviciu, dându-Vă o epistolă ce ați perdut.

— Ha! Ce! exclamă el somnoros. O epistolă! Dela cine?

Atunci i'am arătat-o adăugînd: o epistolă ce, cum se vede, a cădît din portofelul d-tale. Mă plecaserăm să stîng un chibrit ce-l aruncasem și am zărit-o acolo jos sub jilțul d-tale.

Cu grăbire își întinse el mîna de sub pled, pentru a o lua, se uită la adresă, pipăindu-i sigilul și încredințîndu-se, că nu e atînsă, o puse în buzunar. Își șterse ochii, scuturîndu-și capul, ca-și-cum ar fi vrut să se trezească mai bine din somnul ce-l cuprinsese.

— Domnule, îmi dăce el atunci. Aș fi un infam, neexprimîndu-ți cu sinceritate recunoștința mea pentru binele ce întemplantarea a voit să-mi facă.

— Este de prisos atîta recunoștință pentru o simplă datorie ce mi-am împlinit; îi răspunsei eu.

— Nu, domnule, nu! îmi curmă el vorba, un altul ar fi putut ascunde epistola și citind-o s'ar fi închipuit felurite ipoteze, după modă de-a gîndi. Precăt d-ta nu ai făcut aceasta. Deci îți cer iertare pentru nedelicateta ce am comis, inspectînd sigilul scrisorii, pe care d-ta ai avut bunăvoința a mi-o da. Tocmai atunci am zărit pe buzele d-tale o zîmbire ironică... Dar' aveai toată dreptatea să mă blamezi surîdînd... Deci încă odată Vă cer scuză, că am putut gîndi...

— Că sînt un infam, citînd epistole străine, am adaus eu. Îți iert presupunerea,

dar' te previn, ca altădată să păstrezi mai cu îngrijire astfel de epistole, ascunzîndu-le într'un loc mai sigur decăt portofelul ce-l scoți din buzunar la toată stația.

— Ai dreptate, d-le, dăce el, scoțînd cu grabă portofelul din buzunar. De astădată aședă scrisoarea cu luare aminte în portofel, ear' biletul îl trech în buzunarul jiletoci.

— Periclitat! Cas nepervedut! Tu nu odată ne ajuți, ear' altădată ne arunci în prăpastia peirii... buigui el ca prin somn, și apoi învîltindu-se în pled, a încetat de a mai vorbi.

Tăcerea era întreruptă numai de bubuitura monotonă a mașinei și loviturilor cadente ale picăturilor de ploaie ce lunecau pe ferestrele vagonului.

Vădînd dispoziția de tăcere a companionului meu, mă hotărîi a nu-i mai pune nici o întrebare, și aședîndu-mă în jilț, începui a cugeta. Gîndul meu trecea dela aceea contesă frumoasă la castelul ei ferice, pe care îl vedeam cu lăciditate ca într'un vis plăcut. Timpul ce petrecusem acolo îmi trecea în acele momente prin gînd ca o fantasmagorie încântătoare; cu nopțile ei parfumate, cu preumblările sub galia lună ce făceam cu contesa, încîntat de sunetul vocii sale îngerești ce se unia cu a privighitoarei, care ne cânta din tufa de iasmini. Cu ce deliciu sorbiam toate! Cu ce deliciu ascultam toate! O! Acele momente din raiul perdut al legendei se revarsă luminoase numai în juneța noastră, când doral naturii lîngă o femeie adorată ne aduce aminte de cel dintîiu suspin, de cel dintîiu amor ce a încălțit și încălțesece dela zidirea lumii o inimă înfocată... De ce dar' moartea ne ră-

Macedonia. La meeting vor lua parte și vre-o 2000 de Greci macedoneni. Aranjatorii au de gând, de a prezenta adunării o rezoluție, după care guvernul grecesc este provocat a interveni pentru drepturile violate ale patriarhatului ecumenic și ale naționalității grecesci din Turcia.

Procesul de presă al „Gazetei Transilvaniei”.

Vorbirea lui apărător Iosif Roman.
(Urmare.)

Iosif Roman, apărătorul, continuând: Acum trec la cuprinsul și înțelesul articolului învinovat. Care este adevăratul lui înțeles? „Doar nu vor fi mâncat bureți cei dela fabrică, să facă pe chieful jupânilor dela Cluj. Acest pământ nu e maghiar și nici Maghiarie nu este acest stat, aceasta s-o scie usurpatorii, ci e al tuturor naționalităților deopotrivă.”

Neînțelegerea, pe care se întemeiază acușarea, iese din înțelesul genetic sau de rasă și din înțelesul politic totodată al cuvântului „magyar”.

Nu numai noi Românii, ci și celelalte naționalități fac deosebire între „Hungarus”, care semnifică pe individul politic, și între „Maghiar”, care semnifică pe individ după rasă sau naționalitate.

Astfel de exemplu limba germană numește țeara „Ungarn” și pe orice locuitor al aceleia îl numește politicesc „Ungar”, și atunci, când voesc să arăt pe Ungurul specific, genetic sau după rasă, îl numesc cu cuvântul „Magyar” și limba o numește *die magyarische Sprache*.

Limba maghiară însă pentru aceste două concepte nu are două cuvinte deosebite, ci pe amândouă le exprimă cu cuvântul „magyar” și de aci vine apoi neînțelegerea.

Când așadar autorul notiței dă, că „pământul acesta nu e maghiar”, el nu o dă decât în înțeles politic, ci în înțeles genetic de rasă, și sub Maghiaria sau Magyarasági állam n-ă înțeles pe Ungaria politică, ci a înțeles o Ungarie de rasă.

A dăce și a susține aceasta, nu numai pe baza datelor existente, pe baza existenței diferitelor naționalități, ci chiar și după definierea legii nu este nici crimă, nici delict, ceea-ce voiu dovedi în următoarele:

Considerând, că aici sîntem în Ardeal, mai aștept de toate mă rog a lua în considerație § 1. al articolului de lege 43 din 1868, care sună astfel: (citesce)

„După-ce deja prin articolul de lege din Cluj 1 din 1848 fiecare locuitor al Ardealului, fără deosebire de naționalitate, limbă și religie, a fost declarat egal îndreptățiți; și după-ce orice lege a Ardealului contrară acesteia s-a șters: împărțirea teritoriilor după națiunile de până atunci, numirile și drepturile și privilegiile împreunate cu aceste, intrucât ele ar fi privit pe vre-una dintre naționalități, cu excluderea celorlalte, se cassează; și egala îndreptățire a tuturor cetățenilor Ungariei și Transilvaniei, unite în privința cetățenească și politică, se garantează din nou.”

După aceste mă întorc la articolul de lege 44 din 1868, la care se provoacă on. for de acușare când își ridică acușarea sa, și care și în actul de acușare se nu-

mesce lege fundamentală. În numita lege se dăce:

„Fiindcă toți cetățenii împreună formează și după principiile fundamentale constituționale o națiune în înțeles politic, națiunea ungară unită și nedespărțită, al căreia membru egal îndreptățit e fiecare cetățean, țină-se el de ori-ce naționalitate.

„Fiindcă mai departe această egală îndreptățire numai cu privire la folosirea oficială a diferitelor limbi usitate în țeară și numai într-atăta se subordonează la regulile speciale, încât pretinde unitatea faptică a guvernării și administrațiunii și executarea punctuală a justiției:

„Deplina egală îndreptățire rămânând nevătămăta pentru toate celelalte relațiuni, cu privire la întrebuintarea oficială a diferitelor limbi, vor servi următoarele reguli de cinoșură. . .”

Ce înseamnă acești articoli de lege, care determină instituțiunile statului? Înseamnă aceea, că națiunea politică ungară nu o formează numai rasa specifică genetică maghiară, ci complexul cetățenilor de diferite naționalități.

De aci urmează, că pământul, pe care îl posedă națiunea politică, nu este numai al cetățenilor unei rase, ci el este proprietatea tuturor naționalităților, care constituiesc națiunea politică.

Așadar, când autorul notiței a dă, că pământul și statul acesta nu este numai statul Maghiarilor, sau al naționalității de rasă, ci al tuturor naționalităților, el n-ă făcut alta, decât a dat expresiune conceptului legal.

Ce privește înțelesul cuvântului usurpator, limba maghiară exprimă acest cuvânt cu *bitorló*, ceea-ce este o expresiune prea aspră, deoarece cuvântul latin „usurpator”, aplicându-se în mai multe cazuri, are și un înțeles mai blând.

Cuvântul *bitorló* după înțelesul lui maghiar semnifică mai mult ținerea și luarea în posesiune cu forța brutală a cutăru drept sau avere, precând cuvântul latin *usurpatio* se folosește și în cazul, când cineva prin apăsări istețe și rafinate, sau profitând de slăbiciunea caracterului indiviului respectiv, pune mâna pe averea sau dreptul altuia și pe nedrept o ține în stăpânirea sa.

În cazul de față însă, de s-ar atribui ori-ce înțeles cuvântului usurpator, acela nu s-a dă și nici nu se referă nici la locuitorii genetici maghiari, nici la națiunea politică maghiară, ci se referă la domni din Cluj amintiți în notiță, ca la unii, care în foile unguresci propagă doctrina, că pământul acesta este exclusiv maghiar și că *naz deutsch*; și domni aceia, care prin propagarea unor idei atât de exclusiviste și contrare dispozițiilor legii, voesc să sugrume și nimicească dreptul naționalităților de a se folosi de limba lor proprie, în adevăr merită a fi gratificați cu epitetul de usurpator.

Acesta fiind adevăratul înțeles al cuprinsului notiței învinovate, sper, că am dovedit, că în acea notiță nu se cuprinde ațărare la ură în contra naționalității maghiare, pentru-că națiunea maghiară ca atare nici n-ă fost amintită în acea notiță.

Să vedem acum, ce intențiune a putut avea această scire a dălei? — Nimic alta, decât să răspundă la provocările nemotivate ale foilor „Kolozsvár” și „Magyaraság”. La o lo-

vitură dată prin dă, s-a răspuns earăși prin dă.

În notița aceasta nu este amintită nici constituția Ungariei, nici instituțiunile statului, nici Maghiaria ca una care ar usurpa drepturi; nici nu se poate concluda și nici nu se poate afirma așadar, că în cazul de față aceste ar fi atacate prin cuvântul usurpator. Cu deosebire nu se poate lua în seamă afirmarea on. for de acușare, că „atacă pe față caracterul maghiar al stării de drept public, basată pe articolul de lege 44 din 1863, și pe membrii națiunii maghiare, care constituiesc statul, în mod amenințător îi numesc usurpatori; drepturile basate pe lege ale locuitorilor maghiari ai țerii le declară ca neîndreptățite.”

Să analizăm aceste sentențe senzaționale:

„Starea de drept public și caracterul ungar al patriei se bazează pe articolul de lege 44 din 1868.”

Sub caracter ungar, ori că înțelegem on. procuratură caracter de rasă ori înțelegem caracter politic, acesta în notița învinovată nu este atacat, pentru-că caracterul ungar al statului în primul înțeles ar căpăta expresiune în limba oficială protocolară a legislațiunii, a guvernului, a judecătorilor și a autorităților țerii, despre care nici amintire nu se face în acea notiță. Așadar notița nu atacă nici starea de drept public a patriei, nici caracterul ungar al națiunii.

„Elementul, cari constituie statul, îl formează națiunea ungară.”

Dacă reprezentantul on. for de acușare este de credință, că elementul constitutiv al Ungariei îl formează singur numai rassa maghiară, pe această credință greșită, care este afară de lege, d-sa nu-și poate întemeia acușarea.

„Se atacă națiunea și instituțiunile cardinale ale statului”, dăce dl procuror.

În ceea-ce privește națiunea, nu voiu mai cita din nou articolul de lege 44 din 1868, ci în ceea-ce privește respectarea legilor privitoare la instituțiunile patriei imi iau voe a întreba, că iertat este oare a agita în contra cetățenilor nemaghiari cu scopul, ca aceștia în afacerile lor private să nu se mai poată folosi de propria lor limbă?

Drepturile basate pe lege ale Maghiarilor consistă în aceea, că limba oficială atât în legislațiune și guvernare, cât și la judecării, este limba maghiară; alte drepturi deosebite politice și cetățenești nu au, ci sînt egali cu cetățenii celorlalte naționalități. În notița învinovată însă nu se face amintire și nici nu se atacă nici cele din urmă, nici cele dintîi; și dacă numiți scriitori ori diare, fie germane, fie române, fie slave, s-ar răsărât în contra drepturilor amintite în urmă; s-ar răsărât și în contra rasei lor proprii, ca unii care reprezintă la oaltă națiunea politică ungară.

Pe întortochiarea acestor principii își bazează on. procuratură acușarea sa pentru agitație, dar cum-că principiile și dispozițiunile legii nu s-au atacat, cred a fi arătat deajuns.

Să luăm însă acum însuși delictul susținut în acușare și să vedem dispozițiunea legii, pe care se bazează acușarea.

(Va urma.)

O voce sâsască despre persecutarea presei române.

DI I. Filtch, deputat al Ghimbavului și membru de frunte al fostului partid național-sâsesc, publică în „Kronstädter Ztg.” dela 19 August a. c. un articol intitulat „La procesul de presă al „Gazetei Transilvaniei”, care merită să-l înregistrăm și noi cu toată recunoștința.

Eată partea cea mai însemnată a lui:

După-ce expune, că redactorii acușati au fost condamnați, și arată conținutul articolelor învinovate, dl Filtch continuă astfel: „Presă maghiară, — trebuie să recunoaștem cu laudă, — și și cea germano-ungară, inclusive cea sâsască, se bucură în Ungaria de cea mai largă libertate de presă. În contra presei române însă procurorii regesci au întreprins de câțiva ani încoace un război formal. Din partea presei maghiare și germano-ungare se tolerează și cele mai aspre învinuiri, când însă o foaie română își permite o critică mai aspră asupra tendințelor maghiare în cestiunea naționalităților, îndată vine procurorul. Este dreptate aceasta? Este dreptate egală pentru toți?”

„S-ul 172 din codicele penal preste tot n-are loc într-un cod penal liberal, căci sub „agitate la ură” în contra naționalităților, a confesiunilor, claselor etc. etc. se poate înțelegă ori-ce manifestare liberă a opiniunii. Ori-ce articol științific, care supune doctrine dogmatice ale unei biserici la o examinare și critică științifică. . .” un articol, care

se ocupă de științele naturale moderne, sau sbiciuește îngâmfarea aristocrației, ori-ce scriere în fine, care își permite a face vre-o observare critică asupra unei naționalități, toate aceste ar pute, ba chiar ar trebui să fie urmărite pe calea criminală în virtutea nenorocitului paragraf citat mai sus. Dar’ dacă îl avem în cod, apoi cel puțin să-l aplicăm sau să nu-l aplicăm deopotrivă în contra tuturor.

„Dar’ în procesul de presă din cestiune ne mai lovim și de acea anomalie, că în faptă jurații au judecat în cauza lor proprie, pentru-că atacul din articoli învinovate a fost îndreptat în contra Maghiarilor, ear’ jurații, — dacă e permis a judeca după nume, — aparțin toți neamului maghiar. Ear’ dela oamenii laici, aflându-se pe scaunul judecătoresc, nu poți pretinde, ca să se lapede cu totul de orice sentiment personal și să cumpenească și apreteze curat și obiectiv numai însăși fapta. Aceasta nu succede totdeauna nici chiar unui judecător consumat și probat. Jurații deci au trebuit să se simtă personal atacați de articoli învinovate și astfel să judece asupra adversarilor lor politici și naționali. Acest lucru este foarte îngrijitor!”

„Dar’ și mai tare îngrijitor devine, când în discursul acuatorului public afl, în ce mod s-a încercat dăsul să ațite sentimentele patriei în jurați, adresându-le următoarele cuvinte:

„Aș viola rău încrederea pusă în patriotismul d-voastre, dacă și chiar numai un moment aș cuteza a mă îndoi, că și inimile d-voastre simt vătămarea cea grea, care pentru învinuirea aruncată în fața națiunii pretinde satisfacțiune”. Ei bine, fost-au acușatii dați în judecată pentru vătămarea națiunii maghiare? Nu, ei au fost acușati pentru delictul agitației la ură în contra unei naționalități. Dar’ procurorul public provoacă așa dăcend pe jurați la răsunare pentru o vătămăre ce s-ar fi făcut poporului maghiar, — prin urmare chiar și juraților. — Este aceasta permis?

„Mai rezultă în acest proces și o altă anomalie. Acușatii erau Românii și s-au apărât, firesc, în limba lor maternă. Jurații și judecătorii însă, — judecând după nume, — erau toți Maghiari. Conducătorul pertractării n-ă voit să asculte de cererea acușatilor și să întrebe pe jurați, dacă știu românește sau ba. Se poate însă presupune, că cei mai mulți sau nu știu românește de fel, sau că nu pricep limba românească, așa ca să poată aprea pe deplin valoarea apărării. Adevărat, că erau de față un apărător și un tălmăciac, dar’ cine a avut ocaziune să fie de față la o pertractare finală, în care lucrul principal este impresiunea personală ce o produce apărarea acușatilor, acela va ști, ce valoare poate avea o vorbire de apărare transmisă prin organul, — totdeauna foarte defectuos, — al unui tălmăciac.

„Aceste două anomalii sigur sînt potrivite să sdrucească credința, — cel puțin la poporul român, — că este mai presus de orice de încredere asemenea pertractare a juriilor, al căror verdict trebuie considerat ca obiectiv, adevărat și drept.

„Dar’ verdictul s-a pronunțat. Să admitem, că e corect și că fiecare judecător obiectiv și cu perfectă conștiință a limbii române n-ar fi judecat altfel, — fost-a lucru politicesc prudent a intenta acest proces de presă? Este înțelepciune politică a persecuta presa română pentru lupta ei politică, chiar și dacă ar trece câte-odată preste hotarele trase de asprimea legii? Nu putem decât să răspundem cu un hotărât „nu”.

„Maghiarii să se ferească ca de foc a se legăna în nebuna credință, că în țipetele presei s-ar exprima numai convingerile personale ale autorilor. Acele dau expresiunea numai vederilor și sentimentelor întregului popor român; la spatele unui Mureșianu, Pop, Slavici, Bobancu sau 3 milioane de Români. Cu politica Maghiarilor în cestiunea de naționalitate nu numai totalitatea poporului românesc, ci și celelalte naționalități nemaghiare din Ungaria sînt adănc nemulțumite. Oare să n-ăibă Maghiarii pricepere pentru doctrinele istoriei? Nu știu ei oare, că nemulțumirea unui popor nici-odată nu s-a putut nimici prin prigoniri politice? Prin persecuțiuni politice cetățenii români nu vor pute fi câștigați pentru ideea de stat maghiar, ci numai prin un tratament bun și prin dreptate, prin aceea adevă, ca să facem să le fie drag traiul în astă țeară — după-cum dăcea înțeleptul țerii.”

Istoricul gimnasiului din Beiuș.

III.

Consiliul școlar, finit în cauza reorganizării institutului la 6 Februarie 1851.

(Urmare și fine.)

Ajutoarele momentane i-au și scutit pe profesori, însă numai momentan; indigențele anuale nu i-le puteau acoperi. Căci un ban în mână economului bun doi bani înseamnă, fără remors de conștiință, dară în mână unui

om conștiencios, legat de oficiu tot un ban rămâne.

În urmă la un semisecol după deschiderea institutului din Beiuș, în 29 Ianuarie 1869, se denumesc, în 15 Maiu se preconizează, în 8 Iunie se instalează în scaunul episcopesc gr-cat. de Oradea-mare al doilea întemeietor al gimnasiului, Preasfinția Sa dl episcop Mihail Pavel. În 30 Iunie vine în centrul doraenului seu, primesc voturile de aderență neclătită ale corpului didactic, ear’ acesta afidarea din partea Preasfinției Sale, ca acest gimnasiu complot gr-cat. român va fi adus și susținut la nivelul de cultură pretins de secolul modern.

Și când fondul gimnasiului împreună cu ajutorul anual de 3706 fl. 50 cr., primit din fondul studiilor, n-ă fost deajuns să aducă o îmbunătățire în starea materială a profesorilor, nici a face cătuși de puțină ameliorare în privința progresării corpului didactic, nici a adapta zidul institutului după cerințe; atunci, când după sustragerea și a ajutorului menționat, cu drept se putea aștepta ori desființarea definitivă, ori cel puțin reducerea institutului la gimnasia-interior, atunci cu data 22 Aprilie 1880 Nr. 893 s-a putut deja notifica corpului didactic decisiunea consistorială, ca toți profesorii să se supună în timpul cel mai scurt examenului aprobător, ca începând dela 1 Ianuarie 1881, directorul, în loc de 800 forini, va avea salariu anual de 1200 forini, profesorii aprobați în funcțiune în loc de 680 forini, o mie, profesorii suplenți în funcțiune, în loc de 600 forini, șapte sute; că directorul și profesorii ordinari sînt inamovibili, stănd directorul în categoria unui a. diacon onor. și profesorii în categoria unui vad. onor.; că un profesor suplent nou denumit va avea soluțiune de 600 fl. v. a. și dacă în restimp de trei ani nu s-ar aproba, va fi ridicat din post și preste voea sa.

În ședința consistoriului plenar din 6 Noemvrie 1880 se merge și mai departe. Profesorilor suplenți denumiți în viitor li-se stabilesc o soluțiune anuală de 600 forini, după depunerea examenului fundamental de profesură 700 forini, după primirea diplomei profesoreale în 3 ani 800 forini; de aci încolo numindu-se de profesori publ. ord., vor fi provăduți cu o soluțiune anuală de 1000 forini. — Profesorii suplenți stau sub libera dispozițiune a patronatului gimnasiului. — Directorii și profesorii ordinari se bucură de drepturile corelate oficiului seu și sînt inamovibili din acela. — Amovarea lor din oficiu se poate întempla numai prin sentență adusă în urmarea crimei, a exceselor disciplinare și a neîmplinirii cu succes a oficiului. — Profesorilor aprobați după serviciu de 10 ani li-se stătoresce o auctă anuală de 50 forini. Ear’ încât pentru provederea lor cu pensiuie consistorul diecesan va decide din cas incasas. Ear’ în virtutea decretului V. al sinodului diecesan din 7 Noemvrie 1882. Ordinariatul se va îngriji, ca institutul să se țină în drepturile sale ca proprietate nealienabilă a dieceei, ca să se provadă cu toate recuștile necesare și profesorii să fie dotați convenient statului lor. — Ordinariatul va numi de profesori tordeauna baribați din clerul diecesan, provăduți cu calitățile recerute. Se decretează de nou și se întărește inamovibilitatea directorilor și a profesorilor ordinari, decât în urma sentenței aduse pentru crime, excese disciplinare și neglijență în ducerea oficiului. Se decretează, ca ordinariatul să se îngrijească a nu se înstrăina nici-când averea institutului dela scopul destinat prin fondator și a se păstra institutul ca proprietate diecesană.

Împulsul s-a dat. În același an se înșinuează doi la examen prof., în anul următor patru șcl., așa că în an. școl. 1882/3 afară de director și seniorul profesor, care în virtutea legii au fost dispensați dela examene, au funcționat la acest gimnasiu doi profesori aprobați la universitatea reg. din Cluj (Kolozsvár) șese aprobați prin comisiuiea censurătoare regnicolă din Budapesta, doi cu examene fundamentale tot din Budapesta, și singur un prof. supl. fără de examene. — Mai adauge cătră aceste restaurarea totală a edificiului vechiu și ridicarea celor două edificii nou, pentru noi imposante, în 1887/8. — Ia în socotință scurțimea timpului și giurstarile analoge fără de preocupare, apoi răstoesce cu sânge rece paginile analelor restaurării culturale nu numai la noi, ci și la institutele altor neamuri, — căutând seamă!

Anul 1887/8, cu care se încheie periodul al III-lea, va rămâne pururea un punct de culminațiune în viața institutului nostru.

CRONICĂ.

Numiri. Profesorii Ferdinand Mittelmann d. dela școala comercială din Neoplanta și Ferdinand Szabó dela gimnasiul rom. cat. din Odorheul-săcuius au fost numiți profesori provizori la academia comercială și școala specială pentru industria de lemn din Brașov.

Camera advocațială din Arad aduce la conștiință, că advocatul Ilie Bozgan din

Inel-mic, în urma morții sale, a fost șters din lista acelei camere și curător al cancelariei sale a fost numit avocatul Mihail Veliciu tot de acolo.

Maghiarizări de nume. „*Budapesti Közlöny*” publică următoarele schimbări de nume: Armin Lindenfeld în „*Vörtes*”; Maximilian Herzfeld în „*Székely*”; Leopold Szekelacsek în „*Zsellér*”; Iuliu Gottlieb în „*Gonda*”; Mauriciu și Bela Berger în „*Bud*”; Samoil Kohn în „*Farkas*” și Mateiu Moller în „*Molnár*”.

„Asociațiunea transilvană.” În 10 l. c. s'a ținut adunarea generală a despărțământului VI. al „Asociațiunii” în Hondol. Despre discursul acestei adunări ni se scrie: Hondolenii din propriul lor indemn au invitat adunarea generală a despărțământului VI. al „Asociațiunii” și au decis a întîmpina pe oaspeți cu cuvenita solemnitate. În ziua numită poporul, într'un număr cât se poate de mare, a eșit cu preoții în frunte spre întîmpinarea oaspeților la „Bolovan”, unde dl prot. Basiliu Piposiu i-a întîmpinat cu o vorbire foarte frumoasă, la care din partea oaspeților a răspuns dl protopop Papu, mulțumind de bineprimire. După aceste a urmat reînnoirea oaspeților și încurajarea. După un interval mic poporul și inteligența s'au întrunit la serviciul divin, căruia a urmat deschiderea adunării despărțământului VI. prin părintele I. Papu. Dr. Alexandru Hossu Longin a citit raportul anual, din care s'a vădit progresul ce l'a făcut comitetul despărțământului într'un timp relativ scurt. Atât raportul, cât și rațiociniul au fost primite. Cu ocaziunea aceasta s'au premiat cu câte un galben, deus din partea dlui Francisc Hossu Longin spre premierea acelor învățători, care vor arăta mai mare progres, doi învățători, și anume: dl Augustin Degan din Vișel și George Ghila din Cărgi. Abținând dl Papu de la postul de președinte, la propunerea dlui Fr. Hossu Longin, s'a ales de președinte dl Simionas, ear' în locul acestuia de membru în comitet dl Alexandru Moldovan. La 2 oare p. m. a urmat banchetul, la care a luat parte un număr destul de frumos de oaspeți de prin giur, dar mai ales Devenii au fost mai bine reprezentati. Sub timpul banchetului s'au ținut mai multe toast. La 9 oare seara a urmat petrecerea cu joc, care s'a început cu „Hora” și a durat până în zori de zi. Adunarea despărțământului VI. pe anul viitor s'a decis a se ține în Săcărâmb, fiind comitetul invitat din partea Săcărâmbenilor. *Un participant.*

Cas de moarte. Ministrul de finanțe Dr. Wekerle, care nu demult a fost tare aducând lovit prin moartea unui fiu al său și a soarelui sale, este atins din nou de o mare tristare, cauzată prin moartea tatălui său Alexandru Wekerle, sen., care a murit fără de veste în Pils. Reposatul în decurs de mai multe decenii a fost administratorul moșilor contelui Lambert.

Bătăie între militari și civili. Din Zernesci se scrie, că acolo s'a întîmplat o mare bătăie între nisece militari și civili. Până acum lipsesc alte date.

Cașut sub cal. Astăzi pe la oarele 11 un cadet aspirant de oficer dela cavalerie trecând călare prelungea localul redacțiunii noastre, voia a se da jos de pe cal pe trotuarul de vis-à-vis, dar alunecând calul a cășut jos și aspirantul de oficer sub el. Nu s'a întîmplat nici o nenorocire, deoarece ce respectiv aspirant de oficer ajunsese numai cu picioarele sub trupul calului, căruia încă nu i-s'a întîmplat nimic.

Holerina. Foile din Cluj aduc scirea, că acolo s'a ivit în zilele trecute un cas de holerina. Boala nu s'a sfîrșit cu moarte. Clujul cam în tot anul este cercetat pe la sfîrșitul lui August și începutul lui Septembrie de morbul holerinei.

Afacerea Sulkowsky. În zilele aceste s'a sfîrșit procesul principelui Iosif Sulkowsky, pentru anularea curatei puse asupra lui. Principele se află acum în deplina posesiune a averii sale.

Boala lui Persiani. Trimisul Rusiei în Belgrad despre al cărui morb am amintit și noi în zilele trecute, este bolnav spiritualmente. „*Levant Herald*” aduce scirea, că Persiani suferă de o acută alienațiune mentală, ceea-ce l'a silit a merge într'un institut de cură în Paris.

Societatea italiană „Pro patria” este înlocuită cu o altă societate nouă, numită „*Liga nazionale*”, care are tot aceleași tendențe ca și cea veche.

Uniformele Țărului. Un corespondent din Petersburg publică următorul interesant detaliu asupra uniformelor Țărului: Țarul are 44 uniforme diferite; între aceste se află una, pe care nici-o dată nu o poartă, și aceasta este uniforma de mareșal rusesc. Țarul a făcut o solemnă făgăduință, deși el este capu armatei, că insignile de mareșal nu le poartă, până-când nu-i vor conferi acest grad alți mareșali, se înțelege după un războiu victorios.

O princesă sculptoară. Princesa Luisa de Anglia a pregătit chiar acum o statuă a reginei mamei sale Victoria. Această statuă va fi așezată pe piața rotundă Kensington-Garden în Londra.

Nenorocire pe calea ferată. Din Boston se scrie, că în apropiere de stațiunea Quincy s'a întîmplat o mare nenorocire pe drumul de fer. Au fost omorîți 15 oameni și 23 au fost greu răniți.

Două verigi de aur au fost pierdute aici la 21 August st. n. Pe verigi sînt gravate literele *L. E. B. 1865* și *A. K. 1865*. Aflătorul e recercat a le preda la administrația acestui Țiar și în schimb va primi o recompensă corespunzătoare.

VARIETĂȚI.

(Cugetări asupra lui Bismarck.) Un Țiarist german a tipărit de curînd un volum întitulat „Cugetări asupra lui Bismarck”. Autorul cu mult humor face următoarea reflexie: „Bismarck, cu Prusia, a produs Germania; Germania e fiica lui; în acest sens Bismarck e soorul actualului împărat, — ceea-ce explică amărăciunea, cu care s'au despărțit”. Bismarck a făcut mult haz de această glumă și într'o scrisoare autografă a felicitat pe spiritualul autor. În același volum se relevă curioasa relațiune a dlui Bismarck cu numărul 3. Devisa familiei e „In trinitate robur”. În caricatură, Bismarck e reprezentat cu 3 fire de păr pe cap. Are trei copii: Herbert, Wilhelm și Maria. Are trei moși: Friedrichsruh, Warzin și Schönhausen. E doctor de trei facultăți. A purtat trei răsboaie. A încheiat trei păci. A făcut tripla alianță. A servit trei împărați germani. Ma rămâne să trăească de trei-ori treizeci și trei de ani.

În interesul tuturor, care țin la curățenie.

„Zacherlin” este mijlocul cel mai excelent contra tuturor muscelor, este cel mai eficient și mai probat mijloc pentru stîrpirea repede și radicală a tuturor lighioanelor și a oușlor lor. Nimicesc pe tot stelnitele (ploșnițele) și puceii; curăță buctăriile radical de șvabi; scapă mai repede ca orice de musce; scuteste animalele domestice și plantele de paraziți și de boalele cauzate de acestia; curăță cu desăvîrșire păduriile de cap etc. De aceea se recomandă cu deosebire la curățirea locuințelor, buctăriilor, grajdurilor, grădinilor, plantelor de casă și a colivilor de pasări și este indispensabil pentru hoteluri, restaurațiuni, gospodării, blăndării și cojocării și preste tot pentru orice ține la curățenie și sănătate. Fiecare sticlă veritabilă de „Zacherlin” este provădută cu marca de scutire și cu iscălitura „I. Zacherl” și este a se deosebi bine de pravul ordinar de insecte, care se vinde cu cumpăna desăfăcut, în cutii, dose, sticle imitate sau în altă pachetare. La cumpărare se se ceară deci expres „Zacherlin” și se se bage de seamă la iscălitura „I. Zacherl” și se se refuze hotărît orice imitațiuni. Altecum îndrumăm la înseratul din Nrul nostru de astăzi.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Ischl, 23 August n. Kálnoky ear' a fost primit de două-ori în audiență decătră Maiestatea Sa.

Petersburg, 23 August n. Ma-nevrela cele mari s'au terminat. Împăratul german participă astăzi la dineul de gală în Peterhof și pleacă deseară înapoi.

Belgrad, 23 August n. Din diferite părți ale țerii se anunță numeroase acte de volnicii din partea radicalilor, comise contra progresistilor. Între altele s'au întîmplat mai multe omoruri.

Aachen, 23 August n. Coperișul noiei școale de industrie textilă s'a cuitropit, omorînd un om și rănind opt.

Mons, 23 August n. Greva se lățește. Până acum s'au pus în grevă 12.000 de uvrieri.

Londra, 23 August n. Fabrica regească de iarbă de pușcă din Waltheross a explodat din cauză necunoscută, rănind și omorînd mulțime de oameni.

Londra, 23 August n. Sciri din Irlanda constată, că în districtul Timoleagus (comitatul Cork), din 8000 de locuitori 3000 vor fi lipsiți de hrană, dacă în decurs de o lună nu va veni ajutor. Mulți oameni s'au bolnăvit consumând cartofi stricați.

New-York, 23 August n. Împie-gații căi ferate din Illinois cer urcarea leilor. Mașinistii și fochiștii căi ferate Northwestern au sistat munca. Numeroase trenuri cu carne stau pe linii.

Buenos-Ayres. Toți ofierii compromiși în turburările din urmă sînt rehabilitați în gradurile lor.

Bibliografie.

A apărut:

Raportul al XXVII-lea, despre gimnaziul superior gr.-cat. românesc din Năsăud pentru anul școlastic 1889/90. NB. Raportul prezent în șirul celor tipărite până aci ar fi al XXI-lea, în șirul rapoartelor făcute dela înființarea gimnaziului însă este al XXII-lea și de aceea i-se dă acest număr. Sibiu, Institut tipografic, societate pe acții. 1890.

„Transilvania.” Foia „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”. Ese la 15 a fiecărei luni. Redactor I. Popescu. Anul XXI. Nr. 8 dela 15 August n. Sumar: Arabia dela gurile Dunării, de Dr. Atanasie Marienescu. — Ceva despre epica lui Vasile Alexandri, de Virgil Oniș. — Partea oficială: Procesele verbale ale comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, luate în sedințele dela 7, 24 Iulie și dela 5 și 12 August n. 1890.

Extrase din foi bisericești și școlare.

Posturi vacante:

— Un post de paroch la parochia de clasa a III-a din comuna Poșaga-de-jos, protopresbiteratul Lupșei. Emolumentele împreunate cu acest post, compute laolaltă fac 300 fl. A se adresa până în 8 Septembrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr. or. în Ofenbaia.

— Un post de paroch gr. or. în comuna Șarpatoc cu filia Velečendorf, protopresbiteratul Sighișoarei. Emolumentele împreunate cu acest post de paroch dau în sumă totală 360 fl. A se adresa până în 8 Septembrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr. or. în Sighișoara.

— În protopresbiteratul Săliștei sînt de ocupat posturile de învățători în comunele:

1. Căcova, cu salariu de 250 fl. cuartir și lemnele trebuincioase pentru încălțit.

2. Galeș, cu salariu de 225 fl. cuartir și lemnele trebuincioase pentru încălțit.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, se se adreseze până în 6 Septembrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr. or. în Săliște.

— În protopresbiteratul gr.-or. al Devei sînt de ocupat posturile de învățători în comunele:

1. Chergeș, cu salariu de 150 fl. lemne pentru foc și cuartir.

2. Popesci, cu salariu de 150 fl. cuartir și lemne pentru foc.

3. Găunoasa, cu salariu de 130 fl. în bani, 20 de măsuri cucuruz sfărmit, cuartir și lemne pentru încălțit.

4. Bătrâna, cu salariu de 120 fl. în bani, 50 măsuri cucuruz sfărmit, cuartir și lemne.

5. Nandru-Vale-Joseni, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, se se adreseze până în 6 Septembrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr. or. în Deva.

Căendarul zilei.

12/24 August 1890.

Iulian: Potie și Anichit.
Gregorian: Bartolomeu.

Soarele: răsare 5.0, apune 7.5

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 August n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 755.4)	Diferența dintr-un proiect	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
757.6	3.7+	+15.6	+30.2 +12.6	NV

Din țeară, 21 August n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiunea atmosferică în mm.	Temperatura în Celsius	Vîntul
			direcția
Budapesta	761	+24.6	NV 6
Sătmăr	763	+24.4	V 1
Cluj	764	+19.0	S 2
Orșova	764	+21.5	S 1
Timișoara	764	+20.7	S 3
Arad	762	+23.8	SV 3
Panciova	761	+23.8	SV 4

Sosiți în Sibiu.

La 22 August n.

Hotel „Neurhrer.” A. Spitz, fabricant din Brîn. M. Pohl din Rathbor. I. Gruber din Cluj. A. Gencsi cu soția, notar reg. din Giergio-Sân-Miclăș. Bogatschek, fabricant din București.

Hotel „Împăratul Romanilor.” Rosa Winkler din Agram. I. Penek, voiașeur din Viena. Seffer, sublocotenent de honveți din Hunedoara. Wolfgang Semelrook, căpitan din Brșov. Szabo, locotenent de honveți din Turda. Avram Grünor, voiașeur din Seghedin. Ida Herschman din Mureș-Oșorheiu. Schemel, pelar din Mediaș. I. Peler din Oradea-Mare.

Hotel „Maltzer.” R. Kämmerer, voiașeur din Viena. A. Vegh din Craiova. M. Gratz, preot din Cluj. **Hotel „Habermann.”** Iulia Bod din Hovafo Mosetti cu soția, artist din Turin. V. Bredl, secretar din Münchengrätz.

Economie.

Încheierea convențiunii comerciale între Austro-Ungaria și Egipt. După o scriere a Țiarului „*Presse*”, convențiunea comercială între Austro-Ungaria și Egipt, precum și protocolul despre primirea regulamentului vamal s'au subscris la 16 l. c. n. în Cairo decătră repre-sentanții ambelor state. Mai rămâne încă schimbarea de note privitor la capitulațiuni, la rălă și la importul de tutun, care va urma în importul de arme, monopol, navigațiunea lito-curînd. Convenția intră în vigoare cu 1 Ian. 1891 și s'a încheiat pe dege ani, după care timp ambelor părți le stă în voe de a o denunța.

Exportul de vin al Italiei. În primele 5 luni ale anului curent s'au exportat din Italia 358.723 hectolitri de vin și s'au importat 10.351. Aceste rezultate lasă de dorit, dacă se compară cu cele din periodul corespunzător al anului trecut; atunci se exportară 744.600 hectol. și se importară 5597.

Comerciu exterior al Rusiei. În primele 5 luni din 1890 exportățiunile din Rusia au fost în valoare de 251,929.000 ruble și importățiunile de 145,679.000 r. Comparativ cu periodul corespunzător din 1889, e diminuajie cu 18,130.000 r. la export și la import cu 16,211.000 ruble.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Iosif Schön, comerciant în Viszló; Iacob Rosinger, comerciant în B. Ujfalú; Carol Lux (rēmas), vâpsitor în Eiwnowitz; Lucia Reinitz, comerciantă în Budapesta; Iosif Kohn, comerciant în Waag-Bistritz;

Piața cerealelor din portul Braila.

Operațiunile efectuate în 9 Aug. 1890.

Evgloghio lui Fűrth, grâu 1850 hect., 1150 lei. Vechsler lui L. Mendl, grâu 2000 hect., 1255 lei. Grosovics lui Corbu, grâu 3000 hect., 1230 lei. Țuclos lui Erfling, grâu 8050 hect., 1290 lei. Nichiforescu lui Erfling, grâu 2850 hect., 1245 lei. Marghilom. lui L. Mendl, grâu 3300 hect., 1205 lei. Marghilom. lui L. Mendl, grâu 3000 hect., 1280 lei. Sgardelli lui Chrisoveloni, grâu 2150 hect., 1195 lei. Vriani lui Erfling, grâu 1600 hect., 1110 lei. Cambano lui Wolff, grâu 1200 hect., 1280 lei. Lombardo lui Schmirer, grâu 2000 hect., 1175 lei. Lombardo lui Schmirer, grâu 1750 hect., 1150 lei. Perlea lui Peirano, grâu 3950 hect., 1235 lei. Perlea lui Peirano, grâu 2370 hect., 1235 lei. Perlea lui Peirano, grâu 1920 hect., 1212 1/2 lei. Perlea lui Peirano, orz alb 330 hect., 690 lei. Perlea lui Peirano, orz alb 2375 hect., 690 lei. Sassu lui Wolff, orz alb 800 hect., 725 lei. Evgloghio lui Fűrth, porumb 1750 hect., 650 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 22 August Grâu, hectolitru 76 chilo fl. 4.20 până 5.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.80 până 3.90 scăra 70 până 75 chilo fl. 3.— până 3.40; orz 62 până 66 chilo fl. 3.— până fl. 3.40 ovės 42 până 50 chilo fl. 1.80 până fl. 2.50, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50 mălăul 78 până 82 chilo fl. 3.60 până fl. 4.— cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.10 până fl. 1.30 semințele de cânepă 45 până 50 chilo fl.— până 9.— mazerea 76 până 90 chilo fl. 4.50 până 5.—, linteă 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 4.— pîșat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 15.— fînă Nr. 3 chilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.— Nr. 5 fl. 13.10 slănină 100 chilo fl. 58.— până fl. 62.—, unsoreea de porc fl. 60.— până fl. 62.—, sîu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sîu fl. 38.— până fl. 34.— lumini turnate de sîu fl. 38.— până fl. 40.—, sîpunul de 20 până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.10 până fl. 1.30, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.25, spirul p. 100 l. % 50 până 51 cr., carnea de vită chilo 38 cr., carnea de vițel 30 până 36 cr., carnea de porc 46 până 48 cr., carnea de berbec 24 până 28 cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Piața din Mediaș, 22 August Grâu, hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—, grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.30 scăra fl. 3.20 până fl. 3.40; orșul fl.— până fl.—, ovșul fl. 2.40 până fl. 2.60; cucuruzul fl. 3.70 până fl. 4.—; semința de cânepă fl.— până fl.—; cartofi fl.—75 până fl. 1.50; mălăul hectolitru fl.— până fl. 12.—; mazerea fl. 3.50 până fl. 4.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.20; linteă fl.— până fl.—; chiminul (săcarea) fl. 36.— până fl.—; sîu brut 100 chilogrami fl. 20.— până fl. 24.—; lumini de sîu vîrsate fl. 36.— până fl. 40.—; unsoreea de porc fl. 60.— până fl. 65.—; slămina fl. 52.— până fl. 60.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fînul fl. 1.— până fl. 1.40; sîpunul 100 buctăi fl. 20.— până fl. 30.—; spirul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo — până 40 cr.; carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc — până 44 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 20 August n. s'au notat: unguresci bătărâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46 cr., până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până — cr., marfă țărănească, grea — cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușor 42.— cr., până 45 1/2 cr., romănesci, de Băkonny grei 48.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., țigărași cu hgină — cr., până — cr., per 4 % cumpărați dela gară.

Bu sa de mariuri din Budapesta dela 21 August 1890.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo
	dela	până	dela	până
Grâu	74	—	79	—
Băntănesc nou	78	—	79	—
Grâu dela Tisa vechiu	78	7.10	7.05	7.15
Grâu dela Pesta vechiu	78	—	79	—
Grâu dela Alba-Regală	74	7.05	7.15	7.25
Sămînțe, vechi ori noue	Soful	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcărâ	70—72	8.75	6—	—
Orz	60—62	8.55	6—	—
Nutret de vinars de bere	62—64	8—	7.11	—
Ovės	89—41	7.30	8.25	—
Cucuruz (porumb)	75	5.90	5.95	—
Meiu	73	5.80	5.85	—
Hrișcă	—	—	—	—
Grâu	de primă de toam.	7.47	7.49	—
Cucuruz	Aug.-Sept. de primă de toam.	6.99	6.99	—
Ovės	Aug.-Sept. de primă de toam.	6.90	6.95	—
		6.55	6.57	—
		6.11	6.13	—
Produse diverse	Soful	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo	
			dela	până
Sem. de trif.	Lucerul unguresc	44.—	45.—	—
	francez	—	—	—
	italiană	—	—	—
Oleu de in	roșie rafinat	32.—	34.—	—
Oleu de rap.	dela Pesta dela țeară sventată	50.50	51.—	—
Uns. de porc	afumată	38.—	39.—	—
Slănină		49.—	49.50	—
Sîn		35.—	36.—	—
Prune	din Bosnia, în buți din Sărbia, în saci	21.—	21.25	—
Lictar	slavon, non băntănesc din Ungaria	24.—	24.50	—
Nuci	unguresci sîrbesci	—	—	—
Gogoși	brut	—	—	—
Miere	galbînă străcurată de Rosenau	26.—	27.—	—
Ceară	brut	127.—	129.—	—
Spirit	brut	14.—	14.25	—
	Drojdințe de spirit	14.75	15.25	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 August st. n. 1890.

Hărtie-monetă română 8.90 vînd. 9.—
Lire turcești 10.20 „ 10.30
Imperiali 9.20 „ 9.80
Ruble rusești 1.35 „ 1.37

Bursa de Budapesta.

Din 21 August st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6 % 100.90
„ „ 4 % 99.50
„ „ 5 % 111.—
Împrumutul căilor ferate ung. 97.90
(1-a emisiune)
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 83.40
Bonuri rurale ung. —
„ „ cu cl. de sortare —
„ „ băntănesc-timigene —
„ „ cu cl. de sortare —
„ „ transilvane 104.—
„ „ croato-slavone 104.—

Corsete orthopäd.

În salonul de corsete (Mieder)

[924] 5--60 al

CATALINEI BISCHOFF

Cluj, piața principală Nr. 22.

Se pregătesc după măsură

corsete elegante și trainice,

care în toată privința concurează cu succes cu cele aduse din străinătate.

Sunt de recomandat:

corsetele din fabrica Catalinei Bischoff

domnișoarelor, care sufer de durere de stomac.

!!! Curățire și reparatură de corsete !!!

Comande din provincie se trimit iute și punctual.

Corsete cu pept de os de pesce.

Corsete pentru îndreptarea corpului.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar

DICTIONAR

român-german și german-român

de

Sab. Pop. Barciuanu,

odin, paroh gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barciuanu.

Partea I. Română-germană.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germană-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositar general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

COMASSĂRIILE

de

Ioan Cornea,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Arghir și Elena.

Istoria

preafrumosului fiilor de craiu și a preafrumoase fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

Închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

AVIS!

Elevele, care doresc a urma ca externe cursurile școlii române din Sibiiu, pot găsi toată întreținerea sub condițiile cele mai avantajoase într-o onorabilă familie germană. — Lucruri de mână de ori-ce fel, cât și efectuarea rochiilor li-se predă gratis.

Informațiuni se pot lua la administrațiunea ziarului „Tribuna“.

[933] 3-3

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

asigură prelungă condițiile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.

b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termouri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc		Sume asigurate pe viață	
în a. 1869—1886 fl. 617,757.15	în a. 1869—1886 fl. 468,466.39	în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41	în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
Suma fl. 754,707.07.	Suma fl. 603,895.42.		

1,358.602 fl. 49 cr.

Conform bilanțului pentru 1889 fondurile de rezervă și garanție se ucră la

611.270 fl. 24 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale a Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficiale

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoreie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoreiei cercuale, — protopretorului cercual.

közseg elöljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portmentes.

..... ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.	16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	19. Cenușotoa. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.	20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.	21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.	23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.	24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.	40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.	25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.	41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.	42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.	43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarlık. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.	28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.	44. Rusalina pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarlık. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.	29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.	45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
15. Vlad și Catrină. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	5. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necea.

Binevoiti a Vă convinge, că

este în adevăr [886] 11—12

cel mai excelent mijloc contra tuturor insectelor, pentru-că nimicesce — ca nici un alt mijloc — până la cea mai mică urmă, cu putere și iuteală frapantă toate insectele.

Nu Vă lăsați însă seduși la cumpărare, ci cereți apriat „Zacherlin“ veritabil

în sticle cu semnătura I. Zacherl.

Nu primiți nici-odată prav deschis măsurat cu cumpăna, sau imitațiuni înșelătoare.

Nu întrelăsați la nici un cas a cumpăra deodată cu „Zacherlin“ și un

economisitor de Zacherlin cu 30 cr.

căci acest aparat nou inventat mărește în mod evident efectul, așa că triplifică așa dicând conținutul sticlelor.

În Sibiiu se capătă la domni:

I. B. Misselbacher sen.	F. A. Reissenberger.	R. Gardik.
Francisc Jahn fii.	Ios. Wagner.	Mathias & Hüttl.
Ioan Billes.	Fr. I. Wagner form.	Iosif Jikeli.
Gustav Gürtler.	Const. Bugarsky.	C. A. Markowatz.
Ludovic Fuchs.	Iul. Ballmann.	W. F. Morscher.
G. W. Grohmann.	Wilhelm Frank.	Iosif Schwarz.
Gustav Kessler.	Frider. Homm.	L. Kurovsky.

În locurile numite ce urmează:

Abrud.	Vâlcele.	Seica-mare.	Reghinul-săse.
Hoghin.	Etd.	Medias.	Cristurul-săse.
Ghiertan.	Făgăraș.	Sebeșul-săse.	Teaca.
Bistrița.	Cineu-mare.	Aiud.	Turda.
Blaj.	Giergio-S. Miclăuș.	Petroșeni.	Tulgeș.
Borsec.	Hațeg.	Simeria.	Teus.
Orăștie.	Cisnădie.	Cohalm.	Câmpeni.
Cineu-Carțălău.	Hodmező-Vásárh.	Mercurea.	Odorheul-săse.
Cinșereda.	Alba-Iulia.	Begheu.	Uzon.
Vărdafalva.	Chezdzi-Oșorheiu.	Sercaia.	Hunedoara.
Dej.	Cluj.	Sepsi-Sângeorgiu.	Roșia.
Deva.	Brașov.	Sighișoara.	Valeamare.
Elisabetopol.	Mănăstur.	Gherla.	Zlatna.

Acolo unde sunt afișate „placate de Zacherlin“.